

DEBRECZENI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutas Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várad-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel

A költségvetési vita.

Debreczen, márcz. 17.

A magyar képviselőházban a költségvetési viták rendszeresen hosszúra szoktak nyúlni és a világ egyetlen parlamentjében sincsenek olyan budgetviták, melyek tartamra a magyar országgyűlés szokásai-val mérkőzhetnének. Ennek magyarázata, de egyúttal indokolása is abban van, hogy a költségvetési vitában minden nagyobb és kisebb fontosságú országos ügyet szóvá lehet tenni és hogy az általános vitát az egyes tárcaáknál ismét általános vita követi. Indokolja; ezt a jelentőséget a mi különös sajtóságunk és a kormány már akkor számolnak a költségvetési vitának bizonyos szokásszerű tartamával, mikor a munkaprogram felállítása körül fáradoznak. Bizonyos joga van minden parlamentnek idejét úgy beosztani, amint jónak gondolja és már e szempontból sem lehet kifogást tenni a mostani budgetvita tartama ellen. Még kevésbé lehet a jelen pillanatban felforgó viszonyok közt, midőn egy megbukott rendszer után új kormányzás rendszert inaugurálnak s egy új kormány új tervekkel és új munkaprogrammal lép az ország elé, hogy egy évi lázas tevékenységéről az új korszak indokolása végett számot adjon és a dolgok jövő alakulásának körvonalait megrajzolja, amint azok a kormányon levő kitűnő férfiak terveiben mutatkoznak.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

PATAKÉSA AZ UTFÉLEN.

A sziklából épp ott, hol a fenyő
Sugár alakja az egekbe nő,
Kicsiny, félénk erecske bugygyan;
Ha medre nincs hullámnak... pocsolya...
Nagyot került az ösvény vándora:
„Mit csavarogsz, hitvány, az utban?”

Kié az indás, repkényes lak ott?
E házban egy bús aggastyán lakott;
Munkába kezd szép nyári estén,
Serényen gyűjti a követ, mohát;
„Kicsiny patakosa, szökj ezen tovább!”
Patakosa csörgi: „Örömet én!”

Fejszét emel most, műve így halad;
Padocska készül a fenyő alatt,
Nem rég be csúf pocsolya volt ott...
De megpihenhet most a vándor itt,
A vén fenyő reá árnyat borít,
Kristály habocska égő szomját oltott.

Mire elkészül egyszerű műve,
Dobogni szűnt az agg érző szíve...
Sirjele nincs, a hír se zeng felőle,
Emléke játszi hab, kicsinyke pad,
S egy egy szivből e helyt áldás fakad
Az ismeretlen jóltevőre!

Gáspár Imre.

Ez nemcsak a kormányban ülő új férfiakról, Széll Kálmán miniszterelnökről és Hegedűs Sándor kereskedelmi miniszterről szól, aki közgazdasági téren egész áldásos átalakítást kezdett, magyar ipart teremt, a kereskedelmet és forgalmat új pályára tereli és az anyagot kereskedelmi politikai viszonyaink jövő alakulásához összehordja. Szól ez a volt kabinetből ügyeik élén megmaradt miniszterekről is, kik az új miniszterelnök rendelkezésére bocsátották magukat és a saját sziklaszilárd meggyőződésükhöz képest az új programot a jog-, törvény- és igazságról érvényre juttatva látták.

De minden készség mellett is, melylyel a jelenleg folyamatban levő költségvetési vita hosszú tartamát jól indokoltan tarljuk, elkell ismernünk, hogy e vita tulságos elnyújtása mellett rendkívüli okokat nem lehet felhozni. A kormánynak nemcsak terveit és programját kell előadni, hanem neki dolgoznia is kell és ezenkívül felette fontos munkákat befejezni. Legnagyobb nemzetközi fontosságú ügyeket kell nem sokára elintéznie és a vita rendkívüli fejlődése megakadályozza abban, hogy az országgal szemben való köteleességét teljesítse. Ezenfelül az ország ügyeit eléggé kimerítő módon tárgyalta; a kormány programját, terveit, szándékait lelkiismeretesen kifejtette, előadta és még sem gondol rá senki, hogy a költségvetés sommásabb tárgyalását hozza javaslatba, ami különben az or-

szágszerte dicső bőbeszédűség és alaposág mellett hiába való kísérlet lenne.

Azonban mindennap szaporábban tűnnek fel olyan jelek, melyek azt mutatják, hogy maga a képviselőház kezd már jól lakni a költségvetési vitával és a kormány befolyásának abban az irányban való érvényesítésére nógatja, hogy vessen véget a kolosszális időfecsérlésnek. Ámde Széll Kálmán miniszterelnök ez irányban még csak célzásokat sem akar tenni és ha, mint néhány nap óta gyakrabban hangoztatják, arra kerülne a sor, hogy az ülések tartamát egy órával meghosszabbítsák, ezt sem lesz szabad a hosszú költségvetési vita ellen intézett rendszabálynak tekinteni, hanem úgy kell megítélni, hogy a kormány azoknak a köteleességeknek is eleget akar tenni, melyek az ország eme mukaerejével és munkakedvével szemben.

Abból a körülményből, hogy a földmivelésügyi minisztérium költségvetése felett kezdődött vitához szokatlanul sok szónok iratkozott fel és hogy e szónokok tulnyomó részben kormánypártiak, rövidlátó politikusok holmi obstrukciót követeltek, melyet a kormánypárt új a kormány ellen. Ámde nem szabad feledni, hogy Magyarország most kezd akarni iparállammá lenni és hogy még mindig olyan kulturállam, melyben a földmivelésért már sok történt ugyan, de még sokat is kell tenni és hogy a földmivelésügyi budgethez már a természetes tényálás folytán is mindenkinek van valami mondani valója.

E politikusokkal a tényeket kell szembe-

MÁRCZIUSI IBOLYÁHOZ.

Tavasznak első mosolya
Üdvöz légy! — halvány ibolya,
Ki bár szerény, s igénytelen,
Rózsánál szebb vagy énnekem!

Azért, azért szeretlek én,
Mert nyílsz az erdő rejtekén,
Kitől sem látva elvirulsz,
Kitől sem szánva, földre hűlsz!

Te vagy, erdők ibolyája
Első szerelmünk virága,
Nyílsz első tavasz sugárra
És el is hervadsz a nyárra.

Zivuska Andor.

A Kicsi fiu.

A „Debreczeni Hírlap” eredeti tárczája.

Irta: Szombathy István
Mindenki „kicsi fiúnak” hívta. Még az iskolában ragadt rá: így hívták a barátai, így hívták a tanárai; így szőlították otthon is, meg az ismerősei is. De volt is rá okuk, igazi „kicsi fiu” volt.

Alacsony, vézna kis gyerek, keskeny sáppadt arcuzal, melyből a szeme is olyan bágyadtan tekintett szét mindig, mintha most kelt volna föl a beteg ágyból. És mindehhez olyan csendes, olyan szelid, olyan félős volt, minnt valami kis lány. Ha a tanítója meg pi-

rongatta, hogy ha csak komolyabban szólt is hozzá, a kicsi fiu mindjárt elpityeredett, a szeme megtelt könnyel s elkezdett lassan zokogni, azt is olyan félve, mintegy magába fojtva.

Pedig a pirongatásra ritkán volt ok, mert az osztályban a kicsi fiu volt a legrendesebb. Az ő irkája volt a legtisztább, könyvein egy gyűrődés, egy folt nem volt soha a feladataival pedig mindig készen volt. Sohasem felejtette otthon „semmijét”, soha sem mondta, hogy „fájt a feje” vagy, hogy „vendégség volt nálunk”. Ezért aztán nagyon szerették a tanítói, tanárai s valósággal becézték, kényeztették.

De nem csak az iskolában, otthon is nagyon szerették a kicsi fiut. Sohasem hitték, hogy megmarad, hiszen olyan vékony, olyan gyöngye volt, mint a nádszál s azért mindent megengedtek, mindent megadtak neki. És hogy féltették, hogy óvták! Még a széltől, még a napsugártól is félték. Aztán meg elhalmozták mindennel, a mivel csak lehetett, hogy ne unja magát, hogy legyen vig jókedvű hogy mosolyogjon, kacagjon... hiszen úgy is, kitudja, meddig él!

És csodák csodája; a kicsi fiu megélt, már bajusza is van, igaz ugyan, hogy alig néhány vékonyka, selymes szál, de van. Az már ember számba megy. A kicsi fiu is ember számba mehetett volna, de bizony ő csak megmaradt kicsi fiúnak. Most is olyan vékony most is olyan alacsony, vézna, sáppadt, min-

állítani s meg kell velük éreztetni, hogy a magyar képviselőház jogosult is, hivattott is, hogy a mezőgazdaság nagy világharczában ő is mondjon egy szót, hogy azonban mindenesetre eérkezett az ideje, vagy már meglehetősen közel van, mikor e vita természetes határai kezdődnek és gyorsabb tempóba kell vágni, hogy a kormányt a budget megszavazásával minden irányban akcióképessé tegyék.

A háboru. Nem lesz béke; nemcsak azért nem, mert egyetlen nagyhatalom sem akar közben járni a burok érdekében; de azért is, mert a burok nem fogadhatták el az angol kormánynak rájuk nézve a megsemmisülést jelentő föltételeit s kimondták, hogy harcolni fognak a legvégsőig. Hétfőn érkezett meg Salisbury válasza Pretóriába. A transzváli kormány összeült s rövid tanácskozás után kimondotta a halálig való küzdelmet. A kormány határozatát, az egész bur nép lelkesedéssel fogadta, mert Salisbury kiméltelen válasza szerfölött elkeserített mindenkit; a bur nép el van tökélyve, hogy utolsó csópp véréig küzdeni fog szabadságáért és függetlenségéért. Ezt fejezi ki Krüger elnöknek az a telegramja is, a melyet március 13-án egy amerikai lapnak küldött. A telegram így szól:

A burgherek csak akkor szűnnek meg harcolni, ha meghalnak. Hadaink visszatérnek az első védelmi vonalra, saját földjükre. A natáli hadjárat sokkal tovább vált hasznunkra, mintsem vártuk. *Az angolok soha sem fognak eljutni Pretóriáig.* A burgherek, Steyn elnök, Joubert és én, valamint a többiek mind egyetértünk. Viszály nincs közöttünk. Isten segítsen bennünket. —

Sertés-háboru. Skrbensky, az osztrák képviselőház tagja s előadója egy indítványnak, a melyet csütörtökön tárgyaltak. Az indítvány a Magyarországgal való állatfajalmi szahályok módosításáról szól. Ez indítvány fölött megindult vitában alkalmunk volt újra meggyőződni, hogy Ausztriában bizonyos érdekeltségek nem tudnak megnyugodni abban, hogy a magyar érdekek a

kiegyezésben méltányos figyelemben részesültek s hogy oly visszasságok, a melyek évtizedeken át főnnállottak Magyarország rovására, az új kiegyezés folytán megszűntek. — Ugyanaz a Skrbensky, a ki a famózus indítvány előadója, a napokban egy bécsi gazdasági szaklapban cikket irt az állat-egészségügyi egyezményről s abban a cikkben azzal érvel a maga álláspontja mellett, hogy Kőbánya még most is zár alatt áll s úgy véli, hogy Kőbányáról még most is csak az ugynevezett speciális engedélyekkel lehet Ausztriába sertéseket szállítani. — Pedig nem a sertésvész fáj nekik hanem a sertés-küzkürcencia. Állategészségügyi formáltságok mögé bujtatják azt az önző vágyukat, hogy a magyar sertések az osztrák piacoktól távol tartassanak, nehogy az osztrák sertések árait nyomják.

Mostani állategészségügyi közszolgálatunk eredményei sohasem voltak oly megnyugtatók, mint a jelenben. Bizonyítják ezt a kimutatások s bizonyítják az Ausztriába érkező sertés-szállítványok. Küzdelmük tehát hasztalan azért, mert nagyon jól tudják, hogy az új állategészségügyi egyezmény — nébantsvirág. Darányi miniszter ezen a héten, a költségvetési vita alkalmával épp oly önértetesen, mint erélyesen visszautasította annak a legtovábbi lehetőségét, hogy ez az egyezmény módosítható vagy revideáltassék. Ez az egyezmény kiegészítő része a kiegyezésnek. Azzal áll vagy bukik. S az osztrák kormány kötelessége épp úgy örködni e kiegyezés egyes kiegészítő alkatrészeinek épségben tartása, mint az egész mű változatlanúsága fölött. Ha az osztrák gazdák diszkreditálják a monarchia állategészségügyét a magyar állategészségügyi viszonyok jogtalan és indokolatlan becsmérlésével, akkor az ő szempontjukból is botorul cselekesznek; mert hisz közeledek az 1903-ik esztendő, a nemzetközi állat-egészségügyi egyezmények lejártá s ha a mi állategészségünk diszkreditálva lesz s nem engedik állatunkat a külföldre, nem az osztrák piacot leszünk-e kénytelenek még inkább elárastani?

Nincs oka és nincs értelme tehát a hajszanának. Eredménye nem lehet más, mint az agitáló osztrák gazdák teljes kudarca.

régen. A természete sem változott! Az a lányos kedély most is. Csak talán a szíve jobb a lányokénál. A sok kényeztetés nem ártott meg neki, sőt inkább, hogy őt is szerette mindenki, ő is szeretett mindent. Nem vétett volna a világért senkinek s ha valami ismerősének baja volt, még ő jobban elszomorkodott rajta.

És a régi szeretet sem változott meg iránta, sőt meg nőtt. Az iskola és család köréből kiterjedt a társaságra, melyben a kicsi fiu forgott. Pedig nagy társaságban forgott. A családja nem engedte, hogy valami foglalkozást keresen, kénytelen volt tehát unalomból is a társaságot keresni. Az egész nap ezzel töltötte el. Ott volt mindenütt, hol a jó társaságbeliek megfordulnak, részt vett mindenben és hozzá mindent kedvvel is csinált. Az arca mindig mosolygott, ez a gyermeki naiv öröm ült rajta, mely mindennek örül s mely olyan derűs mosolyra készített másokat.

Szerette, nagyon szerette a társaságot, különösen a lányok körében időzött öröme. Mint a mező halavány, beteges virága keresi a verőfény éltető sugarát, úgy kereste ő is a társaságbeli lányokat. Olyan jól eső meleget érzett közelükben; mintha azoknak a szép kifejlett lányoknak, a kiket úgy szeretett egy-egy buján pompázó virághoz hasonlítani, az életkedvűből rá is áramlott volna egy kevés, még az arca is kipirult, ha beszélt velük.

És a lányok is szerették a kicsi fiut, nem úgy mint a férfiakat, de mintha barátójuk lett volna. Nem titkolóztak, nem sugdosdáltak előtte, még a toalette titkokba is beavatták.

Hiszen nem férfi de kicsi fiu! Még aztán értett is hozzá, a diszketet senki sem tudta úgy megvalaszítani a ruha színéhez, mint a kicsi fiu; azt is csak ő tudta legjobban, melyik frizurához, melyik virág illik, s ha ilyes valamire volt szükség, csak egy szót kellett szólni s a kicsi fiu már szaladt a boltba s alig pár perc múlva kéznél volt a csipke, vagy a virág.

Hogyne szerették volna hát a lányok! de mégis mind között legjobban szerette Lea, az a gyönyörű szép sugár leány, kit a kicsi fiu úgy szeretett a buja napraforgóhoz hasonlítani. Lea egész bizalmasává tette a kicsi fiut. Minden dolgában hozzá fordult tanácsért s a kicsi fiu olyan örömmel, olyan készséggel senkinek sem tett semmit, mint Leának. A mikor csak lehetett ott volt mellette, szívtá magába a lány üde illatát, elnézte hosszan azt a gyönyörű teremést s ha a lány rávetette olykor nagy sötét szemét, egész kicsi teste úgy megremegett, mint a gyöngy fűszál a szellő csókjára.

Egy téli délután is együtt voltak, a kis szalonban. Künn vastag hó fedett mindent, üvöltött a szél, bent enyhe meleget árasztott a nagy cserép kályha. Lea a hintaszékbe dőlve lóbázta magát, a kicsi fiu meg ott ült közel a kályhához egy kis fotelben s nézte a lányt, — ki olyan gyönyörű volt a mint szép fejét hátra vetve fesztelenül ringott a széken.

— No kicsi fiu, — szólal meg Lea mosolyogva, — most adjon tanácsot. Képzeld csak Molnár, ki annyit tánczolt velem az utóbbi bálakon, megkérte a kezem. Hozzá-

A német közerkölcsiségi törvény.

— A „Lex Heinze.” —

(H.) Nem lehet elzárkózniuk ama szomorutünettől, hogy úgy mondjuk gyászvitelkedés elől, melylyel a magyarországi sajtó nagy többsége viselkedik a németbirodalmi gyűlés által hozott erkölcsvédő törvényekkel szemben. A jobb érzés nevében és centrum sürgetésére készült e törvény és a frivolság képviselői dühöngenek ellene. Csak meg kell nézni a lapok utóbbi számaint és látjuk azt az idegességet, melyet e törvény hire okozott. Összerőfent valamennyi és dühöng, gonyolódik a németek ostobaságán. Ezen idegességnek van is némi alapja, mert jó és rossz törvényeink java része ugyanazoktól átszármazni — a léhaságokból élősködő sajtó tehát jöveleve kezdi elsánczolni az ország határait, nehogy ez a törvény valahogy még bejőbessen hozzánk.

Kár a nagy igyekezetért. Mi még nagyon messze járunk az időtől, hogy védelmünkbe vegyük az erkölcsöt. Sőt nekünk nincs is szükségünk erkölcsösségre. Legalább erre vallanak a mai állapotok. Mi lenne. Ósbudavárával a mai erkölcsök e heterákat termő Eldorádójából; és az aszfalt betyárok czéne hogy egyszisztálhatna erkölcsvédő törvények mellett? Ha fékre van szüksége a németnek az erkölcsösség megvédésére, hát verje békóba erkölcsét; és csak azt mutassa, hogy nálunk az erkölcs gyöngye lábán áll, nekik szükségök van törvényekre, hogy megvédelmezzék a közerkölcsöket, mi azonban nem kérünk e törvényekből. Nálunk az erkölcs szabad préda, mit szabad minden jöttmentnek arczulverni.

Miféle czímen is fázna az ily sajtó lovagjai a nevezett törvénytől? Feltűnik a művészetet. Természetesen! A művészetben teljesen felesleges az erkölcs. A művészet lehet szabados, annak privilegiuma van rá. No lám, nem is tudtuk eddig, hogy a közerkölcsöket védő törvények ellenségei a művészetnek. De azt fentartjuk, hogy *csak az erkölcsstelen művészeti produktumoknak.* Az igazi művészetnek mi gátul sem szolgálhatnak e törvények. Nézzünk csak végig képtárlatainkon és látni fogjuk, hogy kontár kezében mily erkölcsstelené válik a művészet. Megszűnt a művészet létjogosultsága, ha erkölcs-

menjek? ... De, ni ni, mi baja kicsi fiu?! kiált Lea ijedten felugorva.

A kicsi fiu egészen elszápadt, mintha hirtelen megszédült volna, leeszkódtak szempillái s csaknem lebukott a székről.

— Az Istenért, csak nem beteg?

— Oh dehog, felel mosolyt erőltetve, csak egy kis rosszul lét, egy kis szédülés volt az egész. Hiszen tudja milyen beteges vagyok. De már elmúlt, nincs semmi bajom.

— Akkor ad tanácsot, ugy-e!

— Igen! az az hogy nem!

— Miért? haragszik?

— Oh nem! De gondolja meg csak jól hogy adhasak én magának ebben tanácsot? Aztán meg lássa én még sohasem foglalkoztam a maga férjhez menetelével. Én magát mindig csak lánynak képzeltem el, ilyen bübajos szép leánynak, mint most.

— Hát vénlánynak szant? Kicsi fiu!

— Nem, de úgy gondoltam, hogy még sokáig lány lesz, hogy én még sokáig esodálhatom, sokáig lehetek a barátja, bizalmasa, tanácsadója... De hát igaz van! Magának nem lehet elfonyadni, férjhez kell menni... De ebben én nem adhatok tanácsot.

— De mégis, mit szól hozzá?

— Molnár nem ismerem. Ó róla nem szólhatok, hanem ha már mindenáron akarja hogy beleszóljak, figyeljen rám. Kérdezze meg magát, hogy vajjon igazán szereti, tiszteli és becsüli e azt az embert, kit egy életre választ? hiszi-e, hogy az a férfi, mint férj csak növelni fogja ezeket az érzelmeket és pedig úgy, hogy ezekért apróbb foglalkozásait, miket csak akkor ismerhet meg, elfelejt-

telenségre oktat. Tuczatművészeink produktumai pedig ilyenek. Ennek utját vágni nem csak a közérkölcsek szempontjából, de magának a művészeteknek érdekében szükséges. Különben nem is a képtárlatban és az albumokban fog a Lex Heinzebetolyni, de az erkölcsstelen képektől hemzsegő kirakatokba, melyek gyermekeinket mételyeznek meg.

Egyik szabadszelleme ujság nyíltan ki mondja, hogy ez a törvény a művészetek és irodalom halálát jelenti. Amennyi bárgyúság rejlik e nagy mondasban, ugyanannyi szemérmelenség van ama megjegyzésben, mely a fügefalevel hőseinek nevezi azokat, kik lelkesednek e törvényért. Jó lesz megjegyezni, hogy nemesak a meztelen bájak tárgyai szépek; sőt a teljes nuditás, mely nem az esztetikai érzékre hat — vizszataszít. Azzal, hogy disznóságokat nem szabad pingálni, még nincs vége a művészetnek. Az ellenkező ferde felfogást csak meghibbant elmével lehet állítani a művészetről, mire csak mételyezett és romlott erkölcsű ember vetemedhetik.

Debreczen városa a színpadi erkölcsstelenességek ellen indított hadjáratában hazánkban is megkezdte a művészet által czája mögé rejtőzött szemérmelenség üldözését.

Kövessék példáját más városok, első helyen a magyar székesfőváros és „Lex Heinze” nélkül is helyreállt a magyar erkölcsök, magyar tisztesség, magyar lovagiasság tűnőfélben levő szelleme. Berzsenyi Dániel ántelmét ne feledjük, ő mondotta rég:

„Minden nemzetnek támasza talpköve,
A tiszta erkölcs, mely ha megdőlt
Róma ledől rabigába görnyed!”

Gyöngérszuró.

(A miniszterek kinevezése. — Est. — Különféle csacsik. — Három B. — való. — A nád. — A tudnivaló. — Mondás. —)

— Márczius 16.

Folyton folyvást nevezgetik a minisztereket. Az ellenzéki lapok hivatalos lapokká alakulnak át, Eötvös Károly ur kinevezi, Bartha Miklós ur ellenjegyzí (ezek az urak ugyanis egymás ellen jegyeznek folytonosan) a kinevezéseket. Wlassicsot elesapták, kinevezték a helyére Timon Ákcs; Gróf Apponyi Albert

heti neki? s végül igyekeztek meggyőződni arról, hogy Molnár ugyan így érez-e magáról?

— Oh én már megkérdeztem magam. Imádom azt az embert, kicsi fiú, s úgy érzem ő is imád!

— Akkor, kivánom, hogy legyen nagyon boldog! válaszolt a kicsi fiú csaknem zokogva s aztán bucsuzott és szaladt le az utcára.

A netsző hideg egy kissé magához térítette. Az arca hirtelen kipihult a szélről meg a láztól, majd melegség ömlött el egész testén, aztán reszketni kezdett, s neki vágott a hosszú utcáknak.

Nem ment a csillogó korzóra; a girbe-gurba mellék utcákat választotta, hol olyan halványan pislog a gáz s olyan néma esend honol már naplement után. Ezeket bolygott fel s alá csak nem öntudatlan. A keble zilált, az arca égett, az agya olyan lázasan lüktetett, a szíve pedig fájt, sajgott nagyon.

Szerette azt a gyönyörű egészséges leányt, a beteges gyöngé emberek lázas szerelmével, mely inkább a képzeletben, az ábránd világban keresi a boldogságot, mint a valóságban. . . . És most mindennek vége van! Az ő istennője férjhez megy egy erős, egészséges emberhez, a kicsi fiú meg itt, marad magára verőfény, s meleg nélkül, itt ebben a hideg, szürke világban, melybe csak a szerelem lop egy-egy azonos édes sugarat. . . .

Reggelig ödöngött a kicsi fiú az utcán. Egészen áthűlt, átfázott, csak a homlokát égett, s arca volt erős piros. Reszketve ment haza pihenni, de már a kapuban nem bírta tovább, összeszeesett.

még nem király személyekörli miniszter, már is kitétték a szűrit; valószínűleg gróf Benyovszky Sándornak, vagy Visontai Somának szánták a helyét.

A publikumban pedig nem hogy savarokat okozna ez a viselkedés, de sőt tisztábban kezd látni. Bizonyos ugyanis, hogy bizonyos körök hir-szedelgészel pótolják a becsületes hírlapi szolgálatot, így tehát az ily hírszatyár ujságokat egyszerűen már nem is hírlapoknak hanem (a szöszatyárkodás nem lévén ma gy a r tulajdonság) egyszerűen „Hier”-lapoknak kezdi tekinteni és úgy is bánik e velök.

— „Ha miniszter lehetett volna belőlem, hajh! milyen ekszpozékát tartottam volna én! Most mi lett belőlem? Közönséges ekszpozér!”

Fölvirradt a szamarak napja! Még pedig a magyar szamaró!

Az angol szamarak úgy vélekedtek Dél-afrikában, hogy biz ők nem lesznek szamarak a szabadságáért küzdő köztársaság ellen harcolni és . . . megugrottak. (Reméljük hogy a Debreczenből az angol táborba szállított lovak sem lesznek ennél szamarabbak!)

A német annyira tanult nép, hogy még a szamarát is okosabbnak véltük ami szamarainknál, most pedig a németek is kiviszik füleseinket hogy az ottani szamarak közt terjesszék a műveltséget.

Arról nem is beszélünk, hogy a Bácsbában már három év óta szamarat ölnek dísznő helvett; épp úgy készítik, élük, mint a sertést.

Szívünkben örvendünk, hogy a magyar szamar működésére oly szépen kibővült a külföldön, mert nálunk idáig legfeljebb ha politikai, no meg hivatali pályára adhatta magát. A tudós akadémiába is csak nagy ritkán választották be! Az akadémikusoknak legfeljebb 50% a való közülök, bár a többi is elég szürke!

A eselédek vitték be szobájába, letörölték az ajkára toltult vért, lefektették szépen s futottak orvosokért.

A kicsi fiú nagyon beteg lett, nap mint nap egyre rosszabbul lett, a lázas ajakra mindig több több vér toltult, s mindig pirosabb, lett, az arczán égő láz-róza. Tudta mindenki, tudta ő is, hogy nem viszi soká!

... Milyen szomorú is az, a mikor az ember tudja, hogy meg kell halnia! hogy többet nem mehet ki a szobából, hogy nem látja a napsugarát, a mező virágát, nem látja soha a tavaszt, nem éri illatát, üde leheletét, nem érez semmit, nem tud semmit, nem szeret semmit! . . . Hogy ragaszkodik ilyenkor a beteg szobába lopózó sugárhoz, hogy szívja magába a verőfényt; hogy elmereng a hold ezüst sugarain; hogy nézi a himbálózó galyakat s hogy megleszti figyelmét, hogy hallhasson csak egy parányi zajt, csak egy elhaló kocsirobogást a külvilágból! . . .

A szegény kicsi fiú is úgy ragaszkodott mindenhez, esókot hintett a napsugárnak, a kőszá felhőnek, átölelte a rávetődő csillagsugarat, hogy szálljanak el ahhoz a gyönyörű szép lányhoz s lehelljék rá esókját, forró ölelését! . . .

Egy esendes alkonyaton a kicsi fiú elaludt örökre. Aztán eltemették, kivitték a kopár temetőbe, hol már fagyos volt a föld, s nem nyílt a virág. . . .

A sok szép leány körül pedig, kiket a szegény kicsi fiú, úgy szeretett a pipacsához, kankalinhoz, liliumhoz, napraforgóhoz hasonlítani, nem jött el a temetésre egy sem, mert akkor volt a Lea esküvője. . . .

Európa három legerkölcstelenebb B-je a következő:

B—erlin . . .

B—udapest . . .

B—ukarest . . .

Ebben rég felülmultuk már B—ésset, Berlinben törvényt hoznak az erkölcsstelenesség ellen.

Mi nem felünk tőle, O ztrigás Miczi éjjeli uralma megdönthetlen, haladunk a Balkán erkölcsök terén.

Egy a Széll Kálmán miniszterelnök leköpködésére alapított lap Széllt a nád-hoz hasonlította. Azt mondja, hogy ná d k é n t i n g a d o z i k.

Hüm! Csakhogy nekünk úgy látszik, hogy Széll szokta a nádat ingatni, nem pedig megfordítva: nád a szelet.

Megmutatja még Széll Kálmán, hogy ha már ná d n a k tartják, ná d p á l e z a i s lehet belőle!

A tudnivaló.

Jézust már megtagadta sok,
Nem hallgatnak tanára!
De azt szeretnék, lenne egy
Tudásának tanára!

Öt halból, hét kenyérből ő
Jól tartja mennyi népet!
E titokért, miniszter ur,
Még Jézushoz térnétek!

Legkevésbé konstatalható a korlátozottság!

Olaj Útő.

Az aranytolvaj.

Két amerikai detektiv érkezett minap a liptómezei Nagy-Babróczra, kik Zajacz István odaváló illetőségű lökereskedőt nyomozták.

Zajacz István 1892-ig szülővárosában lakott, hol mindenféle holmival üzérkedett, de egymásután háromszor tönkrement és teljesen koldusbotra jutott Nyolez év előtt aztán úgy segített a baján, hogy Amerikába utazott, hol a newyorki Balbach-féle aranyolvastó intézetben kapott állást. Ezt az intézetet aztán furfangos módon igen érzékenyen megkárosította. Olvasztó munkás volt s rövid idő múlva kiszimatolta a helyzetet: a szigorú ellenőrzést kijátszotta akképpen, hogy engedelmet kér arra, hogy, mint erős kávéivó, fekete kávé ihassék munkaközben s kávécsészéjébe öntötté mindig az olvasztott aranyat, a mit elcsesenni akart. Óvatos volt, egyszerre csak keveset lopott és senki sem vette észre a turpisságot. Akárhányszor megkínálta főnökét, hogy az igyék fekete kávéjából s az sohasem sejtette, hogy a csésze fenekén arany van. Egyszer aztán véget kellett szakítania bűnös üzelmeinek. Addig járt a csésze az aranykutra mig eltöcött a Zajacz szomszédja ámulva vette észre, hogy a földreestt cserepekből nem csak fekete kávé, hanem arany is folyik szét. ▲ megszorult aranytolvaj mindenbe beavatta társát, ki titoktartást fogadott. Zajacz azonban nem bizott meg benne, hanem idejekorán megszőkött. Az egyedül maradt társ tovább folytatta az aranylopkodást, de olyan ambícióval végezte, hogy csakhamar leleplezték. Ennek az embernek a vallomása révén tudta meg aztán a newyorki rendőrség a magyarországi Zajacznak is viselt dolgait. Ketten állítélag több mint egy millió dollár értékű aranyat tolvajkodtak el az amerikai intézettől. Ebből a nagyobbik részt Zajacz lopta s ezért kutatják most a newyorki detektivek Nagy-Babróczon. Eddig nem akadtak rá, noha már egész Liptót tüvé tették érte.

Az esetről a mi esendő segünk is tud-

mást vett már. Azt hiszik azonban, hogy Zajacz nem tér vissza Magyarországra, hanem aranyával biztosabb helyre, Dél Amerikába szökött.

Ujabbban a következőket jelentik Liptószentmiklósról: Zajacz István kézzel és lábakkal járásbírósg fegházában pihen az ut fáradalmait. Zajacz István, a ki a newarki Balbach fele aranyos és olvasztóban Hász István alnév alatt dolgozott, miután észrevette, hogy üzelmére és csalásaira rájöttek, megszökött és nagy kerülő utakon — Londont és Szent Pétervárt érintve — hazájába menekült. Miután Newarkban feleségét, leányát és több társát letartóztatták, egy amerikai titkos rendőrt küldtek Magyarországra, a ki egy budapesti detektívvel együtt mintegy két héttel előbb érkezett ide. Bámulatos furfanggal állították fel csapdáikat a Felvidék minden nagyobb vasuti állomásán.

Miután Zajacz kézrekerítőjének 2000 koronát ígérték, összetoboroztak néhány embert a kik Zajaczot jól ismerik és ezek egy részét Orló. Aboson, Kassán, Poprádfelkán, Zsolnán, Ruttkán és több helyen állították fel; másik részét pedig a kassa-oderbergi vasut vonatain folyton utaztatták. A leleményes amerikaiak nagy áldozatába került ugyan ez, de fáradozását siker koronázta. Zajacz szerencsén kikerülte Orló. Aboson az őrszemek figyelmét s megérkezett Iglóra. Igló és Poprádfelka között azonban a vonaton felismerték. Poprádfelkán átadták a csendőröknek, a kik több táviratváltás után ma bekisérték Liptószentmiklósról s átadták a járásbírósgnak.

Mint hírlik, Zajacz több társával utazott el Amerikából, a kik azonban Aboson elváltak tőle s állítólag Gómörbe utaztak. A hiányzó arany értéke megközelíti a négy millió forintot, melynek egy részét Newark egyes kereskedőinél megtalálták, a kikkel Zajacz összeköttetésben állott. Zajacz naponta 600 frtnyi aranyat lopott.

NAPI HIREK.

Debreczen, márcz 17.

— **Istentiszteletek.** Holnap vasárnap az ev. ref. templomokban a következő sorrendben tartják meg az istentiszteletet: Nagytemplomban: Bélteky Lajos s. lelkész. Kistemplomban: K. Tóth Kálmán lelkész. Kossuth-utcai templomban: Biró János s. lelkész. Ispótytemplomban: Fehér Gyula s. lelkész. Szegényházban: Hajdu Zsigmond p. titkár. Róm. kath. templomban: 7 ó. misézik Hamernyik Sándor káplán. 8 ó. deákmissio. 9 ó. dr. Wolaffka Nándor v. püspök, utána szent beszédet mond Hamernyik Sándor káplán. 11 ó. Molnár Dezső árvaházi felügyelő. 12 ó. misézik Kovács József káplán. D. u. 3 ó. kor keresztény tanítás, tartja Kovács József káplán. D. u. 3 ó. kor litánia, tartja Hamernyik Sándor, utána az olvasót elmondja dr. Wolaffka Nándor. D. u. 5 ó. kor Szt. József-társulat nyilvános és ünnepélyes ájtatossága szbeszéddel, litániával stb. végzi dr. Wolaffka Nándor v. püspök. Márczius 19 én Szt. József napján reggel 9 ó. kor ünnepi nagymise, tartja dr. Wolaffka Nándor v. püspök. Az ágost. hitv. evang. templomban d. e. 10 ó. kor M. A. t. e. r. n. y. Lajos főesperes tart istentiszteletet.

— **Ev. ref. egyháztalálkozó.** Az ev. ref. egyház presbitériuma tudomására juttatja az ev. ref. egyház tagjainak, hogy az egyházi adó-és közalapítványok a folyó évre ki van vetve s az adókövetési munkálat az egyházi számvévi hivatalában van közszemlére kitéve, hol az a hivatalos órák alatt az évi ápril 1 napjától 8-ik napjának délután 5 óráig bármikor megtekinthető. —

Ennek az adókövetési munkálatnak megtekintésére tehát azzal hívja fel az ev. ref. egyház tagjait, hogy aki az adókövetést helytelennek találja, vagy bármi okból helyesbítésre vagy ellenkezésre vél jogot formálni: ez iránt az egyházi törvény 251. §-a értelmében a fentebb jelzett idő alatt az egyházi számvévi hivatalnál — egyháztér 17. sz. — a hivatalos órák alatt akár szóval, akár írásban megteheti felszólalását, mert későbbi felszólalásnak helyet nem adnak. Debreczen, 1900. évi márczius 11-én tartott presbitériumi gyűlésről. Az egyháztanács.

— **A piacok helye.** A debreczeni piacok helyét rendszerezni akarja a város. A jog és pénzügyi bizottság egy ad hoc bizottságot küldött ki, a mely a következőket javasolja. 1. A gabona és terményvásár a Hatvan-utca végéig a Miklós-utca végéig helyezendő el. A vásár hétfőn, kedden és szombaton tartandó meg. 2. Széna, szalma és takarmány-vásártér ugyanez lesz, azzal a különbséggel, hogy ezek a vásárok mindig szerdán és szombaton tartandók meg. 3. Tűzifa-és cservásár az Árpádtéren lenne s mindenkor szerdán és szombaton tartandók meg. 4. A méz áruló helye a légszeszgyár déli oldalánál elterülő tér lenne, ahol mindennap árulható a méz. 5. Sertésvásár terülről megmaradna a vágóhid előtti mostani sertésáruló hely. A sertésvásár hetenként egyszer, hétfőn tartandó. 6. Ló- és baromvásár a városon kívül a Czélra berendezett állatvásártéren lesz, még pedig hetenként mindig csak egyszer, kedden. 7. A vidéki hus áruló helye a gabonavásártéren a mázsaház körüli hely lesz. Megtartandó minden kedden. 8. Szárnyasok darabonként és párosan a Csapó-utczán mindennap árulhatók. 9. Konyhakészítési terményeket minden nap lehet árulni a Kossuth-utca páratlan oldalán a 22. sz. háztól lefelé. 10. Tojás és hüvelyes termények áruló helye Csapó-utczán a Knoll-féle házról a Rákóczy-ig elterülő hely lesz, az utca mindkét oldalán. 11. A káposzta, dinnye, székér számra a Boesky-terén lesz árulható. 12. A zöldség és burgonya székér-és szákszámra a Rákóczy utca mindkét oldalán kedden és szombaton árulható.

— **Az olasz bor legujabb furfangja.** A fumei Magyar Tengerpart írja meg ezt a furlangot, amivel az olasz borkereskedők már eleve ki akarják játszani azt az eshetőséget, ha Magyarország megszünteti az olasz bornak adott vámkedvezményeket. A fumei laptárs értesítése ez:

Arról értesülünk, hogy városunkban az olasz és dalmát borok behozatala a legutóbbi hetekben rendkívül nagy mérvet öltött s ez annál feltűnőbb, mert a behozatal emelkedése merő ellentétben áll a borkereskedelemnek csaknem teljes pangásával. Pedig a dolog igen egyszerű. Magren delés nélkül küldik ide olasz termelők és spekulánsok boraikat és Fiumében elraktározzák azokat. Otthon sehogyan sincsen boraiknak keletje és Olaszországban elterjedt az a hír, hogy a magyar kormány, mi helyt ez lehetséges lesz, megszünteti az olasz boroknak adott vámkedvezményt. Két évig még fennáll az Olaszországgal megkötött szerződés, addig tehát a vámkedvezmény megszüntetéséről nem eshetik szó. De hát okos emberek az olaszok. Jó előre gondoskodnak arról, hogy a kedvezmény megszüntése esetére nagy készleteik legyenek magyar területen, úgy számítva, hogy akkor hirtelen föl fog szökni a bor ára és ezzel bőven kárpótolva lesznek a raktározási költségeiért. Kívánatos lenne, ha az újonnan létesített állami vegykeresleti hivatal néhány vizsgálatot ejtene az olasz borok fölött.

— **Katonák házassága.** A király elhatározása folytán a hadseregben legközelebb olyan rendeletet bocsátanak ki, a mi a hölgyeket nagyon érdekeltet. Ugyanis a katonai hivatalnokok házasságáról szóló rendelet második paragrafusát fogják módosítani. Ez a szakasz tudniillik arról szól, hogy a házasság után a katonák a házasulandó tiszt mennyi mellékjövdelemmel kö-

teles felmutatni és biztosítani. Kimondja az új rendelet, hogy ennek a mellékjövdelemnek a fizetéssel együtt 3000 korona kell rugnia. A mellékjövdelem biztosításának kötelezettsége csak egy esetben esik el, akkor, ha az ugyanezen időben leteendő kauzcióval együtt magasabb fizetéssel járó előléptetésben részesül az illető. Mind ez igen megnehezíti a katonai hivatalnokok házasságát, mert hiába, a legnagyobb hadurnak a tisztok családi jólétéről is kell gondoskodnia, de megnyugtató az eddigi bázásokra nézve az, hogy rájuk ez a rendelet nem vonatkozik és az eddigi letett kauzciót nem kell fölemelni.

— **A szőlőszeti tanfolyamról.** Már egyszer írtuk, hogy a bihardioszogi vizezellékepeze igazgatósága szőlőszeti tanfolyamot nyit. Ismételve felhívjuk rá a gazdaközönség figyelmét, mert különösen a debreczeni helyi viszonyokat tartja szem előtt. A tanfolyam ingyenes, öt napig f. hó 25-30-ig tart, a városháza kis tanácstermében.

— **Eljegyzések.** Farkas Albert földbirtokos és széles körben ismert városi hivatalnok bájos, szép, kedves unoka-leányát, Kovács Emiliát, a mai napon jegyezte el jeles képzettségű városunk szülőtte, Kajáry Lajos kir. mérnök. — Ifj. Wiedr Samu könyvelő eljegyezte Friss Rózsi kisasszonyt Súlygy Cséhből.

— **Agaraszat.** Az alma nem esik messzi a fájától: K. Tóth Kálmán, a mi hírneves író-papunknak fia, K. Tóth Mihály debreczeni városi rendőr-kapitány is megpróbálkozott az irodalommal. Előttünk fekszik a buzgó fiatal tisztviselőnek »Agaraszat« című füzet, melynek ugy szövegét, mint képeit maga a szerző írta. Immár két irodalom-művelő kapitányunk van; az egyik a melébb hangulatok dalnok, K. Tóth Mihály ellenben a humor terén próbálkozik meg, még pedig igen szép sikerrel. Magyaros kedvteléről, jó magyar humorról és magyaros verseléssel ír; a könyvecskében elmondott jóízű vadász történet alakjaira meg éppen ráismerhetnek a debreczeni Nimródok. A képek (a zsinórt erősítő a g a r a k, a boglyára m e n e k ü l ő n y u l s a t.) határozott tehetségre vallanak; szerzőnk a humoros rajzolással széles körben is tehetne kísérletet. Az egész könyvecske némi jóérzéssel tölt el; a magyaros fréfát, magyaros szavakat még sem ölte hát ki belőlünk az ostoba dekadens és szeczesziós izlés! A 47 lapra terjedő füzet ára 1 korona; ajánlhatjuk mindenkinek, egy-két jó órát szerezhet olvasása.

— **A ki a rendőrt meglopja,** az is ügyes ember ám. Különben vannak, a kik azt állítják, hogy nem nehéz és be is bizonyítják azzal, hogy számtalan adomát beszélnek, miként fogott ki egy egy tolvaj a rendőrön. Most újra van egy adomának való: ellopták a rendőr-iktató ur tyukjait. Legalább a sok unalmas eset között egy olyat is iktathat, a melyik közvetlenül érdekli. Rossz nyelvek azt beszélnek, hogy nagyon szívére vette a pompás tyukhus-levest, azért nem jött fel ma a hivatalba. Bizony kellemetlen is lehet, ha tudja az ember, hogy más eszi meg az ő pecézőjét.

— **A titokzatos láda.** Most a napokban együtt utazott egy debreczeni asszonnyal egy másik, a ki persze a kis vasuton beszédbe bocsátkozott Ga n é n i v e l. Elmondta neki, hogy ő szakácsné vált a csendőröknel 17 évig, most jön Debreczenben mert itt ismerősei vannak, így-ugy. Szóbeli szó osztán hamar jóba jöttek és mikor az az ismeretlen asszony azt kérte hogy adjon helyet neki a néni, meg a ládájának egy éjszakára, persze hogy adott, no még csak a kéne, hogy egy debreczeni asszony még

annyt se tegyen szivességből. Másnap az asszony elmegy és jön délből nagy panasszal.

— Jaj lelkem annyit jártam, annyit lóttam futottam majd elszakad a lábam, de csak egyet is nem találok az ismerősök közül.

No, hogy egy kis ebéd is kijutott, az is természetes. Az asszony így élt egy pár napig egyszer aztán eltűnt, a ládája itt maradt. A néűnek gyanus volt a láda, untalan látott rajta, vagy hallott benne valamit, a miért nem nézhette jó szemmel. Büzlött a dolog. Most aztán felment a rendőrségre, hogy csináljanak vele valamit, mert az az isten verte láda elvette s lelki nyugodalmát.

Lapunk zártáig még nincsen semmi újabb hír, minő titkot rejt a láda?!

— **Adakozások.** A népkonyhára az elmult héten következő adományok folytak be: mező rendőrség Boczkó Sámuelné 10—10 kor, Bészler Károlyné, Koncz Ákosné 5—5 kor, Thót Ferencz ny. aradi tanár 4 kor, Dr. Balkányi Miklósné, Fürst Odönné 3—3 kor, özv. Székely Józsefné 2 kor, Varga Ferenczé füstölt hus, özv. Szikszay Istvánné 5 kgr. hús 1 tál káposzta, Wolff Jánosné cs. és kir. kapitányné 5 kgr. hús, özv. Berger Henrikné 2 zsák krumpoli, Liptai Mikósné 2 kenyér, Pásztor Istvánné szalonna és paszuly. — Egyidejűleg köszönettel nyugtatványozom a közgazdasági bankok a nőegylet részére küldött 40 korona kegyes adományát is. Debreczen 1900 márcz. 16. Szűcs Kálmánné, nőegyl. pénzt.

x Fontos háziasszonyoknak! A lakás csak akkor lehet tiszta és pormentes, ha a padló fénymázzal van be vonva. Puha padlóknál ez akkor érhető el legjobban, ha azt az Eisenstädter-féle Linoleum padló zománcal kenik be. Ezen kitűnő és elismert legjobb fénymáz, gyorsan szárad, tartós és gyöngyörű fényvel bír, nem terjeszt kellemetlen szagot, olcsóbbmindedig más fénymáznál, mert kiadóbb és tartósabb. Értéktelen utazatoktól óvakodjunk és kérjen mindenki kizárólag Eisenstädter-féle „Linoleum padló zománc”-ot törv. bájegyzett vaslovag védj. gygyel.

— **Rövid hírek.** (Pécset Pajor Pál asztalos szerelmi féltékenységből agyonlőtte feleségét, azután magát. — Kassán Nagy Miklós véletlenségből agyonlőtte Szányi Árpádot. Nagy anyyira megrémült, hogy magát is mellbe lötte s most életveszélyes sérüléssel fekszenek. — Budapestben egy Horváth Klára nevű asszonyt, aki a szegények házában lakott, elgázolt egy kocsi. Kint, hogy az öreg asszony bárónő, valamikor igen gazdag asszony volt. — Szegeden Kremser Wilibald, katonazenekari őrmester agyonlőtte magát. — Lunkovezán (Torontál.-m. Lapodát Alimpiust valami miatt megverte László bátyja. A négy esztendőes gyerek úgy bosszulta meg magát, hogy levette a falról apja forgópisztolyát, semmi rosszat sem sajtó kilencz éves bátyjához sompolygott és halántékán lötte. A fiu rövidáklódás után meghalt. A hatóság vizsgálatot indított a szülőök ellen. —

— **A közönség figyelmébe.** A nagy közönség eddig abban a meggyőződésben élt, hogy a főtéren levő s a Párisi Divat áru házhoz czimzett női divat üzlet velem és üzletemmel teljesen azonos. Nehogy a közönség továbbra is ebben s tévedésben éljen vevőmet már most van szerencsém tisztelettel értesíteni, hogy üzletemet, amely a kistemplombazárban van a fenti czéggel ne méltóztassanak összefüggésbe hozni. Midőn ezzel egyidejűleg vevő közönségemnek meg köszönöm eddigi bizalmát, tisztelettel kérem, hogy továbbra is tiszteljenek meg pártfogásukkal. A magam részéről ígérem, hogy mint eddig, úgy ezután is gondot fordítok arra, hogy jóminőségű árukkal és szolid árukkal tegyem érdemessé magamat megtisztelő bizalmukra. Tisztelettel; Rózsa Lajos.

x Gazdáiuk figyelmébe. A Boni-féle két-tegelyű eketaligék gyártási jogát, mint értesülünk, a szab. osztr. magy. államvasutársaság, magyar bányái, hutái és uradalmainak vezér-

igazgatósága megszerezte a feltalálótól, Mandel Eduárd és Társai nyirbátori gyárosoktól.

Szakértők és gazdák ezen eketaligát kitűnő tulajdonságaiul fogva az eddigi külföldről importált gyenge alkotású taligák fölé helyezik és így a magyar találmány hivatva lesz nemcsak a czikk behozatalát ezután meggátolni, de ekintettel az osztr. magy. államvasutársaság nagy kiterjedésű üzletterére, hihetőleg sikerülni fog a czikkben megfelelő kivitel is létesíteni s ezzel a nemzeti vagyont gyarapítani. A m. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynök-ségénél (Budapest, Váci-körút 32. sz.) mindenkor kaphatók.

Irodalom és Művészet.

A haldokló föld. „A Magyar Gazdák Szemléje” nem rég fejezte be Róné Bazinnak ugy az eredetiben, mint fordításunkban nagy feltűnést keltő regényének a „Haldokló Föld”-nek közlését. A kiváló értékű agrárius regény most, a „Magyar Gazdaszövetség Kiadványai”-nak sorozatában, külön is megjelent. Ez a kiadványok sorozatának XXV. kötete. Olvasóink ismerik Bazin regényének tartalmát, azonban óhajtanók, hogy a mielőlt tágasabb körben is elterjedjen. Hanem csak azért, mert esztétikai tekintetben is értékes képvisel, mert továbbá a szó teljes értelmében vett, jellemképző olvasmány, hanem azért is, mert hamarjában alig tudnánk írót megnevezni, ki mélyebben érezné át a gazdasági életpálya jelentőségét, magasztosságát, ki annak patr. archális erkölcsait, a gazdaembert környező természet szépségeit vonzóbb és melegebb színekkel varázsolna elénk, vagy a ki meggyőzőbben, az igazság nagyobb ékesszólásával tárná elénk a modern világ áramlataiból ugy a gazda egyszerű világára, mint a falusi életet a könyvben, léháb városi élettel pedig cserélő egyénre ránduló hátrányokat és veszedelmeket. Eppen ebben rejlik a könyv tendenciája: minden oldalról feltűnteti ezeket a márkás ellentéteket s felmutatja a régi istenföld, természetes vezetőinek, földesurának tekintélye előtt meghajtó munkás és munkáját szerető régi gazdaembert, az ő nehéz de tisztos, békés életmódjának közepette, új nemzedékre a világváros zajába kívánczó, abban elzüllő uraságra, e mellett — a leg-egyszerűbb eszközök dacára — az idyllek, a természet és népeletet festő nagyarányú képek, finom megfigyelések és más kiválóságok egész sorozatával gyönyörködtetve olvasóját. A magyar olvasók megfogják ragadni a regényből merithető analógiák, mert önkénytelenül elméjébe idézik a francia író által rajzolt képek teljesen megfelelő magyar viszonyokat; a magyar föld haldoklása, a magyar földbirtokosainak, művelőinek zűlése, bukása, a régi tisztos erkölcs elfajulása csak oly hálás és becses tárgyat nyújthatna a magyar elbeszélésnek is, ha modern elbeszélésnek hajlamuk lenne eredeti, nemzeti hivatások fölismerésére. Két nagy áramlat világharját rajzolja az elbeszélő, melynek — úgy látszik — harc tere van a világ részében és más ország, nincs nemzet, a mely ne nézné aggodalommal a rettenetes küzdelem eldőlését, a melyben egy szívvvel lélekkel kell résztvennie a föld meggyógyításában, feltámasztásában reménykedő néposztály kicsinyének és nagyjácak. Bazin regénye is ez életharozra készít elő, méltó hogy nálunk is méltánylás: a találják. A mű kiállítása. A „Budapesti Hírlap” nyomdájának csinját, mind izlését dicséri.

— **Mi a dadogás?** Roboz József a temesvári siketnéma-intézet igazgatója a fenti czim alatt kis füzetet adott ki. — Czélja az hogy a dadogás gyógyításához utmutatót nyújtson. — A füzet a szerzőnél rendelhető meg, ára 60 fillér.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

Budapest, márczius 16. (Érk. d. u. 1 ó. 30 p.) A képviselőház mai ülését a földmívelési tárca költségvetésének hosszú mederben folyó vitája töltötte be.

Első szónok volt Dinkovics József, a ki nagy elismeréssel emlékezett meg Darányi miniszter működéséről. Midőn a hitbizományok szabaddá léptének szükségére tért át, a néppárt részéről csak ugy ózónlöttek az ilyen forma megjegyzések: „Ha a népnek föld kell, ne a magántulajdontól, hanem azoktól követeljék, a kik tőle elcsalták, elrabolták!” — „Kellene szűz föld a spekulánsoknak!” sat. Szónok beszéde folyamán a ruhás-akeziót bírálhatja s kárhözhatja ezen kormánybiztos munkácsi beszédét.

Még számos szónok van feliratkozva.

A délafrikai háború.

Budapest, márczius 17. (Érk. d. u. 1 ó. 30 p.) Londontól jelentik; Roberts tábornok Bloemfonteinben kiáltványt bocsátott ki. A kiáltvány a lakosság megadóztatását czélozza s jó hatása volt.

Az orosz hadsereg mozgósítása.

Budapest, márczius 17. (Érk. d. u. 1 ó. 15. p.) Bécsből jelentik: Az Oroszország haderejének mozgósításáról szóló hírek mind nagyobb valószínűséget öltenek, az erre vonatkozó czífolatok csupán a hivatalos leplezetések jellegével bírnak. Ezek kapcsában Körber osztrák miniszterelnök nagyérdemű nyilatkozatát kolporbálják. A bécsi birodalmi gyűlésen ugyanis Hoffmann v. Wellehof Aggolyovnak jelentette ki a delegációk megváltozásának sürgős napirendre kerítését, mert ez arra mutat, hogy a Reichsrath felosztatását szándékozzák az ujoncz-jutalék megszavazása után a 14 §. hatálya következtetnék. A beszéd után Körber miniszterelnök így szólott Hoffmann v. Wellenhofhoz a folyosón:

Nem találok ezt az álláspontot sem hazafiasnak, sem loyálisnak, a mikor Oroszország anobizálalni készül.

Az új választások.

Budapest, márczius 17. (Érk. d. u. 1 ó. 15. p.) Bécsből jelentik, hogy a Reichsrath felosztása még a nyár folyamán bekövetkezik. Kormánykörökből érkező hírek szerint, az osztrák választásokkal egyidejűleg oszlatják föl a magyar képviselőházat is. Eanél fogva Magyarországon is júliusra várható az új választások.

Hírek az orosz mozgósításról.

Budapest márczius 17. (Érk. d. u. 1 ó. 15 p.) Konstantinápolyból jelentik. A hatalmak itteni képviselőihez D'oroszczi legénység behívása és a titkos mobilizációra vonatkozólag.

Dóczy Lajos kitüntetése.

Budapest márcz 16. (Érk. d. u. 1 ó. 25 p.) A mai hivatalos lap hozta Dóczy Lajos külügyi osztályfőnöknek és családjának bárói rangra emelését.

Virágos-kert

Munkálj.

Egyre küsdj és egyre fáradj,
Sohsem állj meg féltlenül,
Csak munkából áll az élet,
Vétkes az, ki té len ül!

E világon munka nélkül
Nincsen lény, azt gondolom,
Két erény könnyíti sorsod:
Munkakedv és szorgalom!

G. I.

A szamár meg az oroszlán.

Egyszer volt, hol nem volt, hetedhét országon is tul volt, de még az üveghegyeken is tul, a hol a kis kurtafarku malaczur, — volt egyszer egy szamár. Ez a szamár elindult, hogy lásson országot-világot. A mint megy, mendegél, találkozik egy oroszlánnal. Megnézi az oroszlán erősen a szamarat, mert még ilyen nagy fülű állatot nem látott világon való életében s kérdi tőle:

— Hát te ki vagy, s mi vagy, te füles?

Azt mondja a szamár:

— Já! já! én a bárányok királya vagyok.

— No bizony, ha bárányok királya vagy, hadd lássuk, melyik erősebb? itt van egy fa, mi! húzd le annak a tetejét a földre.

— Húzd le előbb te, — mondotta a szamár, — aztán én is lehúzó.

Az oroszlán egyet nagyot ugrott, derékon fogta a fát s lehajtotta a földre.

— Hisz ennél én többet tudok, — mondta a szamár, s mikor épen ez oroszlán el akarta eresztetni a fa tetejét, megfogta belekapaszkodott, de abban a pillanatban fel is lódította a fa s úgy eldobta a szamarat, hogy a fától egy puska-lövésnyire esett le. Épen egy bokor tövébe esett a szamár, ott guggolt egy nyulacska, azt estében agyonütötte. Felkapta a nyulat a szamár, vitte az oroszlánhoz s mutatta nagy diadallal.

— Látod-e? ilyen erős vagyok én!

Az oroszlán egy kicsit elszégyenlette magát, de még is az mondta:

— No, próbáljunk még egyet

— Én nem bánom, — mondotta a szamár — de azt előre megmondom neked, hogy, ha a félfület hátra csapom, akkor még csak félharagba vagyok, de mikor a másik fülemet is hátra csapom, — akkor szaladj, a merre látsz, mert különben vége az életednek.

Hej, gondolta az oroszlán, — ennek fele sem tréfa, azzal ucczuz, neki rugaszkodott az erdőnek, szaladott, a hogy tudott.

A mint szalad, jön szembe vele egy farkas.

— Hát te hová szaladsz, oroszlán?

— Jaj! ne is kérdezd. Találkoztam a bárányok királyával, s azt mondta nekem, ha a félfület hátra csapja, akkor csak félharagban van, de ha a másikat is hátra csapja, vége az életednek.

— De már én szeretném látni azt az állatot, — mondotta a farkas. — Gyerünk vissza, ketten csak elbírunk vele.

— Nem megyek én.

— Ne félj, csak gyere. Csinálok egy nyirfa-guzst, abba beleteszszük a nyakunkat, együtt élünk, együtt halunk.

Na, ebbe bele is nyugszik az oroszlán. A farkas hamarosan nyirfa guzst csinál, bele dugják a nyakukat, mennek, mendegélnék, s egyszer csak meglátják a szamarat. A

szamár is meglátja, őket, s hátra csapja az egyik fület.

— Látod-e, — mondja az oroszlán, — az egyik fület már hátra csapta, forduljunk vissza, a míg csak félharagban van.

— Gyere csak, gyere — biztatta a farkas, — ne félj tőle.

Egyet-kettőt lép még az oroszlán nagy nehezen, de mikor a szamár a másik fület is hátra csapta, hirtelen megfordult, akart, nem akart a farkas: vitte ő is magával, — szaladott esze nélkül.

Egyszerre csak a farkas földhöz vágja magát. Úgy megszorította a guzs a nyakát, hogy felfordult s megdőglött.

Megáll az oroszlán, nézi a farkast, hogy mi történt vele. A farkasnak ki volt tátva a szája s az oroszlán azt hitte, hogy reá vigyorog, nevet az ő gyávaságán.

Mondta az oroszlán:

— Hiszen neked nevetség, de nekem ijedség!

Azzal ott hagyta a farkast, hátra sem mert nézni, világgá szaladott.

Ha az oroszlán el nem szaladt volna, az én mesém is tovább tartott volna.

Benedek Elek.

Magy. kir. államvasutak
8086 f. IV.

Hirdetmény.

A kézbesíthetlen és fölös szállítmányok az üzletszabályzat 70 §-a alapján Debrecen állomás teherkiadási raktárában f. évi Márczius hó 26 án d. e 9 órakor kezdődő nyilvános árverésen el fognak adatni.

Az igazgatóság.

MAUTHNER-féle

konyha-, kerti-, virág- és gazdasági magvak,

továbbá

legjobb minőségű lekenczeben tört festékeket, ugymint, mindenféle lakokat, ecset-árkat és padló fénymázt, puha és kemény padozatra.

Garbolineum, a legjobb szer fatárgyak bemázolására.

Végül:

Czukrot, kávé és mindenféle fűszer- és anyagárkat legjobb minőségben és legjutányosab árban ajánl:

Ganofszy Lajos

a „Kék-macská“ hoz,

Kossuth-utca 1. szám

MEGHÍVÁS.

A debreczeni faáruraktár-szövetkezet

1900. évi márczius hó 25. napján, azaz vasárnap d. u. 3 órakor a Takaré- és Hitelintézet csapó-utcai 4. számú házában tanács-teremben tartja

VII-ik évi rendes közgyűlését,

melyre a szövetkezet tagjait tisztelettel meghívja

az igazgatóság.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatósági jelentés és az 1899. évi zárszámadás előterjesztése.
2. A felügyelő bizottság jelentése.
3. Az igazgatóság és felügyelő bizottságnak a felmentvény megadása.
4. Az igazgatóság 9, a felügyelő bizottság 3 rendes és 2 póttagjának megválasztása.
5. Esetleges indítványok.
6. A közgyűlés jegyzőkönyve hitelesítésére bizottság kiküldése.

Figyelmeztetnek a tagok, hogy az évi mérleg és zárszámadás, továbbá a zárszámadás idején beirt tagok számára, valamint a mult évben be és kilépett tagok s üzletrészeik számáról szóló számadások a közgyűlés előtt 8 nappal a szövetkezet telepén (Homokkert 258. sz. a) lévő üzleti helyiségben a hivatalos órákban d. e. 8-12-ig, d. u. 2-5-ig megtekinthetők s azoknak egy-egy nyomtatott példánya ugyanott átvehető.

Kelt Debreczenben, 1900. évi márczius hó 9-ik napján tartott igazgatósági ülésből.

SERLY EDE,

ig. elnök.

Dr. SZÜCS GÉZA,

ig. jegyző.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves hájszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik közszénel, csúznál, tagzaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment. elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű hájszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegonkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török László gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter-ozéjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza. RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT Cs. és kir. udvari szállítók.

A nap hevének

tudományos buváriat révén való pótlása fölülmulhatatlanul sikerült a mi világszerte ösmert

Jura-Brilliáns-Ekszerünk

pótlása utján.

A mi Jura-Brilliánsaink csudálatos csiszolásukkal, tűzzükkel, fényükkel és élők színjátékukkal (sötétben is) mint Uri- és női gyűrűk, n. akkendő-tűk és fálbevalók szolid, stilszerű, valódi arany (törvényileg jelzett) foglalatban, minden egyes darab önmagában külön, ékszerészi pontossággal oly gondosan van elkészítve hogy azokat senki sem képes az igazi, drága brilliánsoktól megkülömböztetni, és darabonként kerülnek csupán

3 ft és 5 ftba Extra-finom 10 ftba.

Minden darab elegáns etuisben. Gyűrű szélessége papírszelettel mérendő ki.

Továbbá brossok és karpereczek, szintén csupán ff fényben, csupa tűzfényű és víztiszta Jura brilliánsok, legfinomabb arany duplé keretben, csak 2 frt és 4 frt darabonként.

Valódi arany foglalatban brossok 6 frt, karpereczek 12 frt.

A mi ismételt előismerés által jutalmazott Jura brilliánsaink, a legelőbbkelő körök által is szívesen viseltetnek drága ékszer pótálásul, sőt azok — csodálatos és szolid kivitelük folytán — nem keltenek kétséget valódiságuk tekintetében.

Szétküldés, előfizetéssel és utánvétél el, vámentesok

Commandit-társaság.

Basel (Schweiz.) Németországra: Lörrach (Baden.)

KRITIKAI LAPOK

sz. n. z. c. i. s. z. a. m. b. a. n. közölt közlemények közül ajánljuk szíves figyelmébe különösen megyei és városi törvényhatóságoknak és bizottsági tagoknak, illetve hivatalnokoknak az „Alom és valóság a közigazgatás terén” című cikelyt.

Állami-, városi- és magántisztviselőknél, kisiparos és kereskedőknél: „A kis ember fillérei” című cikelyt.

Földbirtokosoknak, gazdáknak: „Leleplezett biztosító intézet és magkereskedő” című cikelyt.

Polgari és katonai jogászoknak: „A katonai büntető törvénykönyv” című cikelyt.

Orvosoknak: „A specialista orvosok díjazása” cz. cikelyt.

Lektészek és tanároknak: „Aciszterciák konviktusáról” és a „Szulamith-düh” cz. cikelyt.

Színházaknak és színházlátogató közönségnek: „A Kleopatra” című cikelyt. Továbbá:

Szálloda-, vendéglő- és kávéháztulajdonosoknak: „És az édes kávéházaink” cz. cikelyt.

Az összes sport és tornászklubnak és ezek tagjainak: „Magyarok a párisi torna és athletikai versenyen” című cikelyt.

Kerékpárgyárosok, kereskedők, egyesületek és tulajdonosoknak: „A bicikliadó”.

Divatkereskedőknek és kedvelőknek: „Szeccszsziós divat” című cikelyt. Végül: Egyes példányt, illetve mutatványszámot: a kiadóhivatal 30 fillérért küld. Két koronáig — postautján — postabélyeget is elfogadunk.

Előfizetésnél a mutatványszámért beküldött 30 fillér az előfizetési díjba beszámítható. Előfizetési ára egy évre 16 korona fél évre 8

„Kritikai Lapok” kiadóhivatala Budapest, VIII., Ilés-utca 1.

Szőlőművelők és mezőgazdák számára!

A szőlőtelepek befecskenkezéséhez

valamint a gyümölcsfákat károsító rovarok, továbbá a szegecs és tormáncs teljes kiirtására

Mayfarth Ph. és társa féle

szabadalmazott

önműködő

ugy hordozható, mint kocsi szerelt

„SYPHONIA”

fecskeerdői, a legjobbnak bizonyultak, a melyek szivattyuzás nélkül a folyadékot önműködőleg a növényekre permetezik. Ezen fecskeerdőknek már sok ezerre menő példánya van alkalmazásba és számos elism. rő bizonyítvány igazolja ezekenek elvitázhatlan ki-válóságát minden más réndszerrel szemben.

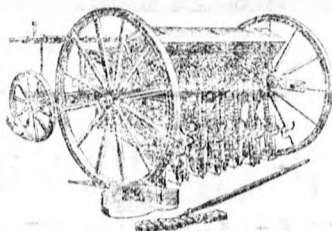
A legjobb vetőgépek

Mayfarth Ph. és társa legújabb szerkezetű

„AGRICOLA”

(tolóvetőkerék-rendszer vetőgépei.)

Mindennemű mag-és különböző magmennyiség számára, váltó kerekkel nélkül, dombon avagy síkon, legkönnyebb járás, legnagyobb tartósság és mind a mellett a legolcsóbb ár által tűnnek ki

A lehető legújabb munka, idő és pénz megtakarítását teszik lehetővé. *Ülönlegességüket széna és szalmaprések-kézi használatra kukorica emorzsolók, cséplőgépek, járgányok, gabonarosták trieurók, ekék hengerek és boronákban a legújabb rendszer és elismert legjobb alkotás alkalmazása mellett gyártanak és szállítanak

Mayfarth Ph. és társa

cs. és kir. kiz. szabadalmazott mezőgazdasági gépgyárak

BÉCS II. Taborstrasse 71.

több mint 400 arany-és bronz éremmel kitüntetve.

Kimerítő árjegyzékek és elismerő okiratok kívánatra küldetnek. Képviselek és imételadók alkalmaztatnak

Szépség és egészség.

Kinek van szeplője?

pattanás vagy bármi folt az arcán, az használja a teljesen ártalmatlan Rozsnyay fele világhírű

Serail-arczkenőcsöt,

mely az arczborít rövid időn fehérré, tisztává és üdévé teszi. Egy tégely ára 70 kr., Egy kis tégely ára 35 kr. Serail szappan egy drb. 30 kr., Serail-hőlgypar egy doboz 70 kr. Kítűnő és valódi Epszappan egy drb. 40 kr.

A t. ez. közönség szíves figyelmébe ajánlunk, egy mindezen készítményeink törvényesen bejegyzett védjeggyel vannak ellátva, mely az valódi szahadságszobrot ábrázolja.

Kapható: Rozsnyay Mátyas gyógytárában Arad Szabadságt.

valamint minden magyarországi gyógyszerárba.

Legesség,

vérszegénység

és az ebből származó bajok ellen legbiztosabban hat Rozsnyay

Vasaschinabora,

mely saját termésű mőnesi édes borral készítve, hatásában minden hasonló készítményt felül mul. Egy üveg ára 1 frt 20 kr., 6 üveg franco küldve 6 frt 6 kr.

Elvállal mindeféle szobafestéseket

tapetirozásokat, templomok fetését,

oltárok s szőszékek aranyozását

a legművésziesebb

kivitelben.

HORVÁTH ANDRÁS
szoba és templom festő.

DEBRECZEN,

Piacz-utca 21. szám alatt

a Tisza palota átellenébe n.

Feltűnést

ébreszt a mi általános, atallmu felüan valódi

Svájci fekete acél óránk

mely Remontoar (ugró fej delü) és legfőkétebbse kesetü, másodpercze van szabályozva, három évi jót állás mellett

Ez az óra, mely szerfölött megbízható, szód kivitelü aranyozott szélü valódi Double arany, koronástól és fülestől együtt; — számtalan elismerő nyilatkozatok tüntetik ki mint legelegánssabb készítményt; valódiságát igazolja a jótállási jelzés

hogy mintovalódi strapára való óra nélkülözhetetlen a gazdálkó, katonaság s hivatalnok uraknál. Azok az urak, a kiknek arany órájuk van, azt réheteszik s hordja a fekete biztosított órákat.

Ára csak 6 frt. vsm éi vitel mentesen.

Ugyanaz tetszés szerint valódi Double arany betü vel (mint a képen) 7 frt 50 kr. Fekete acél női órák 7-50. Ezekhez illő elegáns finom férfi vagy női Double arany láncok 1.50-3 frt darabonként. Szétküldés utánvét mellett. Levelek 10 kr. Levelező lap 5 kr.

Cz.m: Com.-Ges., Etablissement d'horlogerie Basel F. Genf (Selweiz).

Az arisztokrácia szállítói.

Meghívó.

A püspök-ladányi nagy gőzmalom részvényesei

„a f. hó 24-én szombaton délelőtt 9 órakor“

a helybeli nagy vendéglő termében tartandó

Közgyűlésre,

ezennel meghivatnak.

Tárgy:

Alakulás és esetleg indítványok.

Püspök-Ladány 1900. évi márczius hó 15-én.

Az előkészítő bizottság.

A m. kir. államvasutak gép-gyárának vezérigynöksége.

Budapest, Váci-körút 32. szám.

Ajánlja a magy. kir. államvasutak gépgyárában készült

gőzcséplő készleteit, „Millenium“ legujabb szerkezetü: fűkaszáló-, marokrakó- és kéveköto aratógépeit

melyek főelőnyei: préselt aczélielem-állvány, tégelyaczel-alkatrészek, jó és könnyen hozzáférhető, elpusztíthatlan szerkezet, továbbá: a szab. osztrák magyar államvasutársaság resiczai mezőgazdasági gépgyárában készült 3, 3½ és 4 lóerejü gőzcséplő-készleteit. Sack-rendszerü, aczelöntésü ekefövel ellátott **ekéit**, „Boni-féle“ kéttengelyü eketaligáit járgányos cséplő-készleteit, szecskavágóit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Figyelmeztetés! Ezen el közhirrre tesszük, hogy az összes ügynökeinktől, legyenek azok akár helyi ügynökök, akár utazó ügynökök, az eddig lirt meghatalmazásukat f. évi január hó 31-ével megvontuk és azokat ezennel hatálytalanoknak nyilvánítjuk. Nevünkben és megbízásunkból tehát csak azok járhatnak el, a kik 1900. február hó 1-e után kelt és általunk aláirt megbizással bírnak és csupán oly jogkörrel, a melyre ezen írásbeli megbizás kiterjed. Nehogy a közönség tévutra vezettség és nehogy revükkal visszaélések törtérhessenek, felkérjük mindazokat, kik velünk üzleti összeköttetésbe lépni óhajtanak, hogy mindenkitől, a ki nevünkben eljár, írásbeli meghatalmazásának felmutatását kérjük s abba betekintést tenni sziveskedjenek.

A Magy. Kir. Államvasutak Gépgyárának Vezérigynöksége.

Képviselő: MÁRKUS J. DEBRECZEN.

Meglepő !

Meglepő !

Tavaszi ujdonságok

**Kabátok,
Gallérok,
Esőköpenyek,**

**Gyermekruhák,
Blouzok és,
Női kalapok**

óriási választékban megérkeztek.

RÓZSA LAJOS

női divatterme
DEBRECZEN, Kistemplom bazár.

Debreczen, nyomtatott Kutasi Imre kö- és könyvnyomdájában.